

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2012 r. — Węgry przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-364/12)

(2012/C 311/13)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: Miklós Zoltán Fehér i Katalin Szíjjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2012) 3324 wersja ostateczna w sprawie krajowej pomocy finansowej przyznanej organizacjom producentów

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja przekroczyła granice w wykonywaniu jej kompetencji naruszając właściwe przepisy prawa Unii przy określaniu wysokości częściowego zwrotu przez Węgry krajowej pomocy finansowej przyznanej w 2009 r. organizacjom producentów działających w sektorze owoców i warzyw.

Skarżąca twierdzi, że prawo Unii przewiduje możliwość, iż w decyzji dotyczącej częściowego zwrotu wspólnotowego państwowej pomocy finansowej przyznanej na podstawie art. 103f rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ producentom działającym w sektorze owoców i warzyw, Komisja domaga się zwrotu tych kwot pomocy, które zostały wskazane przez Węgry we wniosku o zezwolenie na przyznanie pomocy krajowej, gdzie występują jako kwoty szacunkowe, przewidywalne i tymczasowe.

Skarżąca uważa, że zgodnie z art. 103f rozporządzenia nr 1234/2007 zezwolenie Komisji na pomoc krajową dotyczy przyznania pomocy a nie ustanowienia przez Komisję maksymalnej granicy pomocy, jaka może zostać przyznana. Granica ta została przewidziana w sposób jednoznaczny w rozporządzeniu nr 1234/2007, które stanowi, że pomoc krajowa nie może przekraczać 80 % wkładów finansowych na fundusze operacyjne członków organizacji producentów. Przepisy dotyczące częściowego zwrotu wspólnotowego pomocy krajowej również nie upoważniają Komisji do tego, aby przy ustanawianiu takiego zwrotu ustalała jako maksymalną granicę kwotę, jaką państwo członkowskie zakomunikowało Komisji we wniosku o zezwolenie, jak również całkowitą kwotę pomocy, jak również wyso-

kość pomocy przewidzianej dla niektórych organizacji producentów, tym bardziej wówczas, gdy we wspomnianej informacji rząd węgierski przedstawił rzeczony kwoty jako kwoty jedynie programowane i tymczasowe.

Podobnie skarżąca twierdzi, że Komisja ma prawo sprawdzić, czy rzeczywiście wypłacona pomoc nie przekroczyła ww. maksymalnej wysokości 80 %, oraz czy zażądany zwrot nie przekracza 60 % przyznanej pomocy, jednakże nie może ustanowić jako maksymalnej wysokości zwrotu, kwot wskazanych we wniosku o zezwolenie lub w piśmie informującym dotyczącym owego wniosku, tym bardziej, że we wniosku lub w piśmie informującym podkreślono szacunkowy, planowany lub tymczasowy charakter danych. Jeżeli z określonych powodów zmienia się w trakcie roku wysokość pomocy krajowej udzielonej jakiegokolwiek organizacji producentów, częściowy zwrot wspólnotowy dokonywany jest według rzeczywiście wypłaconej kwoty, o ile spełnione zostały przesłanki ustanowione w prawie Unii w tym zakresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 7)

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2012 r. — Globosat Programadora przeciwko OHIM — Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)

(Sprawa T-348/12)

(2012/C 311/14)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brazylia) (przedstawiciel: adwokat S. Micallef)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sport TV Portugal, SA (Lizbona, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 maja 2012 r. w sprawie R 2079/2010-4;

— uchylenie zawartego w decyzji Urzędu orzeczenia o kosztach obciążającego skarżącą i obciążenie Urzędu poniesionymi przez nią kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sport TV Portugal, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SPORT TV INTERNACIONAL” dla usług z klas 35, 38 i 41 — zgłoszenie nr 6915094

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Portugalii pod numerem 329507 graficzny znak towarowy nr „SPORTV” dla usług z klas 38 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 oraz naruszenie zasady 22 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Aleris przeciwko OHIM — Carefusion 303 (ALARIS)

(Sprawa T-353/12)

(2012/C 311/15)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aleris Holding AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci A. Kylhammar i K. Westerberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Carefusion 303, Inc. (San Diego, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 maja 2012 r. w sprawie R 334/2011-5 oraz uchylenie art. 2 decyzji Wydziału Unieważnień i orzeczenie zgodnie z żądaniami skarżącej; oraz

— obciążenie Carefusion 303 jako strony, która sprawę przegrała, wszystkimi kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Wydziałem Unieważnień, Izłą Odwoławczą i Sądem

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „ALARIS” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 10, 37 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 571521

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Carefusion 303

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie podstawowych zasad, które muszą być przestrzegane w postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku towarowego ze względu na jego nieużywanie. Naruszenie art. 15 i 9 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Debonair Trading Internacional przeciwko OHIM — Ibercosmetica (SÔ:UNIC)

(Sprawa T-356/12)

(2012/C 311/16)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Debonair Trading Internacional Ld^a (Funchal, Madera) (przedstawiciel: T. Alkin, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Ibercosmetica, SA de CV (Meksyk, Meksyk)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie R 1033/2011-4;

— obciążenie Ibercosmetica, SA de CV kosztami poniesionymi przez skarżącą.